

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασόν εις την χάραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΕΥΝΑΡΜΟΗ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :	ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1879	Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Ἐτησίᾳ δρ. 8,—	Ἐτησίᾳ φρ. 10,—		Φύλλα κρησθιομένην ἐπὶν, Α' καὶ Β' περιόδου
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50		τιμῶνται ἑαστόν λεπ. 25
Τριμήνος 2,50	Τριμήνος 3,—		
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.		ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Ὁδὸς Ἐπεικίδου δρ. 88, παρὰ τὸ Βαυβακίον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 29 Ὀκτωβρίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 48

«Πῆγαν κ' οἱ τρεῖς στὸ λειβάδι μὲ τὰ δοξάρια τους...» (Σελ. 381, στ. 6')

Ο ΙΒΑΝ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΡΩΣΣΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ]

Μία φορά κ' ἔσαν καιρὸς, σὲ κάποιο βασίλειο, σὲ κάποια χώρα, πέρα ἀπὸ τὴ μεγάλη θάλασσα, πέρα ἀπὸ τὰ ψηλά βουνά, ζούσαν ἕνας γέρος Τσάρος μὲ τὴν Τσαρίνα του, δηλαδή ἕνας βασιλικὸς μὲ τὴ βασίλισσά του. Τὸ ζευγάρι αὐτὸ εἶχε τρεῖς γιουσοῦς, τρία ὄψατα βασιλόπουλα, τρία δυνατὰ κ' ἀνδρεία καλλιχάρια, μὰ τόσο ἀνδρεία, πὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῆ. Ὅλη τὴν ἡμέρα τριγύριζαν ὅλη τὴ χώρα, καθάλλα στὰ γρηγόρα τους ἄγρια κ' ἔμοιαζαν μὲ τὰ γεράκια τοῦ πετοῦν στὰ μεσοβράνα. Κ' οἱ τρεῖς ἦταν ὄψατοι καὶ ἀνδρεῖοι, μὰ ὁ πιὸ ὄψατος καὶ ἀνδρεῖος ἀπ' ὅλους, ἦταν ὁ μικρότερος, ὁ Τσαρέβιτς Ἰβάν.

Μία μέρα ὁ Τσάρος ἐκάλεσε τοὺς γιουσοῦς του καὶ τοὺς εἶπε :

— Ἀγαπημένα μου παιδιά, εἶνε τώρα καιρὸς νὰ πανδρευθῆτε. Πάρτε λοιπὸν τὰ δοξάρια σας καὶ πηγαίνατε στὸ χωράφι. Ἐκεῖ νὰ ρίξετε κ' οἱ τρεῖς σας ἀπὸ μιά σάϊτα μὰ καθένας πρὸς ἄλλο μέρος. Κι' ὅπου πέσῃ τοῦ καθενὸς ἡ σάϊτα,

ἐκεῖ πρέπει νὰ πάη, γιὰ νὰ βρῆ νόση.

Πῆγαν κ' οἱ τρεῖς ἔξω στὸ λειβάδι μὲ τὰ δοξάρια τους. Ρίχνει ὁ πρῶτος, καὶ ἡ σάϊτά του πέφτει στὴν αὐλὴ ἐνὸς σπιτιοῦ, ὅπου κατοικοῦσεν ἕνας ἄρχοντας, καὶ ἰσα-ἰσα μπροστὰ στὸ γυναικωνίτη του. Ρίχνει ὁ δεύτερος κ' ἡ

λάτι. Ἐκεῖ παρουσιάσθηκε στὸν πατέρα του καὶ τοῦ εἶπε :

— Ἡ σάϊτα μου ἔπεσε 'ς ἕνα βάλτο ὅπου τὴν ἤρε αὐτὸς ὁ βάτραχος. Μπορῶ λοιπὸν νὰ πάρω τὸ βάτραχο γιὰ γυναϊκά μου ; Μοῦ φαίνεται πὺς θὰ ἦταν πολὺ γελοῖο.

Ὁ Τσάρος ἀποκριθῆκε :

— Ἐμένα ὅμως μοῦ φαίνεται πὺς πρέπει νὰ τὸν πάρῃς. Ἀφοῦ αὐτὸς ὁ βάτραχος ἦταν τῆς τύχης σου, πρέπει νὰ ὑποταχθῆς.

Ὁ Ἰβάν λυπήθηκε πολὺ μὰ δὲ μποροῦσε νὰ παρακούσῃ τὸν πατέρα του, οὔτε τὴν τύχη του. Κι' ὅταν οἱ δύο μεγαλύτεροι ἀδελφοὶ του στεφανώθηκαν, ὁ ἕνας τὴν κόρη τοῦ ἄρχοντα κ' ὁ ἄλλος τὴν κόρη τοῦ μεγάλου πραγματευτῆ, στεφανώθηκε κ' αὐτὸς τὸν βάτραχο, — ἡ καλλιτέρα, ἀφοῦ ἔγινε νόση, ἄς λέμε τὴν βατραχίνα, — τοῦ τὴν κρατοῦσαν 'ς

σάϊτα του πέφτει στὴν αὐλὴ ἐνὸς μεγάλου πραγματευτῆ, ἰσα-ἰσα μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ὅπου στέκουσαν ἡ κόρη του, μιά κοπέλλα φιλὴ καὶ καλοκαρωμένη.

Ρίχνει κ' ὁ μικρότερος. Ἡ σάϊτα του ὅμως, ἀφοῦ ἀνέβηκε ψηλά, πολὺ ψηλά, χάθηκε. Ὁ Τσαρέβιτς Ἰβάν δὲν μπόρεσε νὰ τὴν ξαναβρῆ κ' ἦταν γι' αὐτὸ λυπημένος καὶ δυστυχῆς. Δυὸ ὁλόκληρες ἡμέρες γύριζε τοῦ κακοῦ στοὺς κάμπους καὶ στοὺς λόγγους καὶ μονάχα τὴν τρίτη μέρα, καθὼς περνοῦσε ἀπὸ ἕνα βάλτο, εἶδεν ἕνα βάτραχο πὺς κρατοῦσε τὴ σάϊτα του. Ἀπογοητευμένος ὁ Τσαρέβιτς ἐτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ, ὅταν ἄκουσε τὸ βάτραχο νὰ τοῦ φωνάξῃ μὲ φωνὴ ἀνθρωπινὴ :

— Ἐλα 'δῶ, ἔλα 'δῶ, Τσαρέβιτς Ἰβάν, καὶ πάρε μὲ μὲ τὴ σάϊτα σου, ἀλλοιῶτिका δὲν θὰ μπορέσης, νὰ βγῆς ἀπὸ τὸ βάλτο.

Τὶ νὰ κάμῃ τὸ καίμενο τὸ βασιλόπουλο ; Σήκωσε τὸ βάτραχο, τὸν ἔχωσε κάτω ἀπὸ τὸ μανδύα του καὶ σιγά-σιγά γύρισε εἰς τὸ πα-

«Εἶδεν ἕνα βάτραχο, πὺς κρατοῦσε τὴ σάϊτα του...» (Σελ. 381, στ. 6')

Ο αγαθός Δίκτυς, ο οποίος έφθασε την στιγμή εκείνη, συνήνωσε με τας ίκεσίας της Αθανάς και τας ιδιόκτας του.

— Είπε αδελφός μου, τῷ εἶπε λυπήσου τον γι' ἀγάπη μου.

Ο Περσεύς ἄφησε τὴν ὑφωμένη χεῖρά του νὰ πέσῃ, ὁ δὲ Πολυδέκτης, δειλὸς καὶ ἀνανδρὸς, τοὺς ἄριστοὺς νὰ φύγουν.

Ο Περσεύς ὠδήγησε τὴν μητέρα του εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνῆς, ὅπου προσελήφθη ὡς ἱέρεια. Ἐκεῖ δὲν ἐφοβείτο πλέον τίποτε, διότι οὐτε αὐτὸς ὁ Πολυδέκτης δὲν θὰ ἐτολμάσῃ νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν βωμὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ἡ πανουργία τοῦ Βασιλέως

Ο βασιλεὺς Πολυδέκτης ἐφάνη εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ ἀλησμόνησεν ὅλα καὶ ὀλίγον καιρὸν ἐπέρασεν ἡσυχᾶ.

Μίαν ἡμέραν ὅμως ἐπροκήρυξε μέγα συμπόσιον, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκάλεσε τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς ἄρχοντας τῆς νήσου, τοὺς νεαροὺς εὐγενεῖς καὶ μεταξὺ αὐτῶν τὸν Περσεῖα.

Ἐπήγαν ὅλοι τὴν ὀρισμένην ἡμέραν, φέροντες, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὰ δῶρά των πρὸς τὸν βασιλέα,

ἄλλος ἵππον, ἄλλος δακτυλίδι, ἄλλος ἕφιρος ὅσοι δὲν εἶχαν τίποτε καλλίτερον, ἔφεραν σταφύλια ἢ κινύγη· ὁ Περσεύς ὅμως δὲν ἔφερε τίποτε, διότι δὲν εἶχε τίποτε.

Ἐντρέπετο πολὺ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν βασιλέα μὲ ἀδειανά χεῖρια, ἀλλ' ἦτο καὶ ἄρκετὰ ὑπερήφανος διὰ νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὸν Δίκτυον ὁ τιδήποτε. Διὰ τοῦτο ἐστέκετο περίλυπος εἰς τὴν θύραν, βλέπων τοὺς ἄλλους εἰσερχομένους με τὰ δῶρά των καὶ κοκκινίζων ὀσάκις ἤκουε κανένα νὰ φθυρίζῃ: «Τί νὰ προσφέρει καὶ αὐτὸς ὁ πτωχός;»

Ἐν τούτοις, αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελε ὁ κακὸς Πολυδέκτης. Μόλις ἔμαθεν ὅτι ὁ Περσεύς ἦτο εἰς τὴν θύραν, τὸν ἐκάλεσε καὶ με ἀπότομον τρόπον, ἐμπρὸς εἰς ὄλους, τὸν ἠρώτησε:

— Δὲν εἶμαι ὁ βασιλεὺς σου, Περσεῦ, καὶ δὲν σ' ἐπροσεκάλεσα εἰς τὸ συμπόσιον; Ποῦ εἶνε λοιπὸν τὸ δῶρόν σου;

Ο Περσεύς ἐκοκκίνισε καὶ, χωρὶς καλὰ καλὰ νὰ συλλογισθῇ τί ἔλεγε, ἀνέκραξε:

— Δῶρον! Ἀλλὰ ἐγὼ φέρω τὸ σπανιώτερον ἀπ' ὅλα!

— Τί λέγει αὐτὸς ὁ καυχησιάρης; Δὲν τὸν ἀκούτε; Ἄς μᾶς δείξῃ λοιπὸν τὸ σπάνιον δῶρόν του: Τί νὰ εἶνε;

Ἐλέγαν οἱ παρευρισκόμενοι, γελῶντες μυκτηριστικῶς κατὰ πρόσωπον τοῦ Περσεῖως.

Τὸ ὄνειρον ποῦ εἶδεν εἰς τὴν Σάμον

ἐπανήλθε τότε εἰς τὸν νοῦν του καὶ ὁ νέος ἀνέκραξε:

— Εἶνε ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης!

Μόλις ἐπρόφθινεν αὐτὰς τὰς λέξεις, τὰ ἔχασε· διότι ὅλοι ἤρριξαν νὰ καγχάζουν θορυβωδῶς ὁ δὲ Πολυδέκτης δυνατώτερον ἀπ' ὄλους.

— Μοῦ ὑπόσχεσαι τὴν κεφαλὴν τῆς

Γοργόνας; εἶπε πρὸς τὸν Περσεῖα. Πολὺ καλὰ σοῦ ἀπαγορεύω νὰ ξαναφανῆς ἐδῶ χωρὶς νὰ μοῦ τὴν φέρῃς. Πήγαινε!

Ο Περσεύς, βλέπων ὅτι συνελήφθη εἰς τὴν παγίδα, συνεκράτησε τὴν ὀργὴν του καὶ ἀπῆλθε χωρὶς λέξιν, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Ὁ Περσεύς ἐπιτελεῖ τὴν Ἀθηνῶν

Ο Περσεύς ἐξῆλθεν εἰς τὴν παραλίαν, καὶ βλέπων τὴν ἀπέραντον κυανῆν θάλασσαν, ἐσυλλογίζετο ἂν τὸ ὄνειρόν του ἦτο ἀληθινόν καὶ προσήγγετο ἐναγωνίως:

— Παῖλας Ἀθηνᾶ, τὸ ὄνειρόν μου μὴ μὲ πλανᾷ; Ὅθι ἤμπορῶν ἄρα γε νὰ φονεύσῃ τὴν Γοργόνα; Ἐὰν πραγματικῶς μοῦ ἐδειξῆς τὸ πρόσωπόν της, κάμε νὰ μὴ φανῶ ψεύστης καὶ ἀκατεῖον. Εἰς τὸν θυμὸν μου ἔδωσα μίαν ὑπόσχεσιν τρελλῆν· ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν ἐκπληρώσω, θὰ

βάλω ὄλην μου τὴν δύναμιν, θὰ κάμω ὅ, τι εἴμπορῶ.

Τίποτε! καμμία ἀπάντησις! οὐτε βροντῆ, οὐτε ἀστραπῆ, οὐτε σύννεφον κἂν εἰς τὸν οὐρανόν.

Τρεῖς φορές ὁ Περσεύς ἐπατέλαβε κλαίον:

— Ὑπεσχέθην ἀσυλλόγιστα, ἀλλὰ ὁλ' ἐκτελέσω με ὑπομονήν.

Τότε εἶδε μακρὰν εἰς τὴν θάλασσαν

ἓνα λευκὸν κέφος, λαμπρὸν ὡς ὁ ἄργυρος, τὸ ὁποῖον ἐπληρώσεν, ἐσχίσθη καὶ ἀπεκάλυφεν εἰς τοὺς ἐκθάμβους ὀφθαλμούς του Περσεῖως τὴν Παλλὰδα Ἀθηνᾶν, ὅπως τὴν εἶχεν ἰδῆ εἰς τὸν ὕπνον του, εἰς τὴν Σάμον. Πλησίον τῆς ἐστέκτο ἓνας ὠραιότατος νέος με φλογερά ματῖα καὶ με νευρώδη μέλη ὡς τῆς ἑλάφου. Εἰς τὸ πλευρὸν ἔφερε ἕξιφος ἀδαμάντινον, κατεσκευασμένον ἀπὸ ἓνα μόνον λίθου, καὶ εἰς τοὺς πόδας του σανάλια πτερωτά.

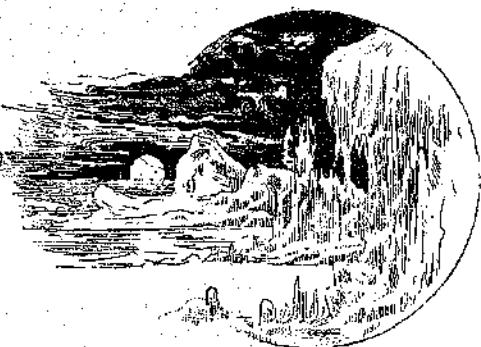
Μὲ τοὺς ὀφθαλμούς προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ Περσεῖως, ἐπροχώρησεν πρὸς αὐτὸν γρηγορώτερα ἀπὸ γλάρους, χωρὶς νὰ φαίνονται καμνοντες ἐν βήμα καὶ χωρὶς νὰ κυματίζον εἰς τὸν ἄνεμον τὰ ἐνδύματά των.

Ο Περσεύς ἐγονάτισεν ἐμπρὸς των διότι ἐνόησεν ὅτι ἦσαν θεοί· ἡ Ἀθηνᾶ ὅμως ὄρθει πρὸ αὐτοῦ, τὸν ἐνεθάρρυνεν ἀμέσως.

— Περσεῦ, τῷ εἶπεν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται νικητὴς ἀπὸ μίαν δοκιμασίαν, γίνεταί ἀξίος νὰναλάβῃ δυσχερεστέρους ἀγῶνας. Ἀφήρησεν τὸν Πολυδέκτην ἢ ἐφέρθης γενναίως. Ὅθι τολμήσῃς νάντι-ματωπίσῃς τὴν Γοργόνα Μεδούσαν;

— Δοκίμασέ με, ἀπεκρίθη ὁ Περσεύς. Ἀπὸ τότε ποῦ μοῦ ὠμίλησας εἰς τὴν Σάμον, νέα ὀρμή, νέος ζήλος ἐγεννήθη ἐντὸς μου καὶ θὰ αισθανθῶμαι ἐντροπὴν ἂν δὲν ἀδοκιμαζῶ ὅ, τι θὰ ἤμπορούσα νὰ ἐκτελέσω. Εἶπέ μοι τί πρέπει νὰ κάμω;

— Σκέψου καλὰ, πρὶν ἀποφασίσῃς,

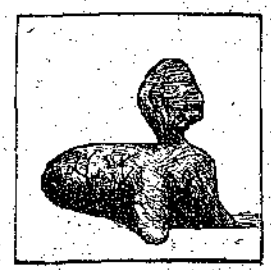

εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ, δεῖν θὰ ἐπιχειρήσῃς δύσκολον ταξίδι. Ὅθι ὑποσχεσθῆς νὰ βαδίσῃς ἐπὶ τὰ χρόνια χωρὶς νὰ σταματήσῃς πούθενά οὐτε νὰ ὀπισθοχωρήσῃς. Μία καὶ μόνη λιπιθυμία θὰ σοῦ ἐσσίχτιζε τὴν ζωὴν ἐκεί-πέρα, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου, εἰς τὴν μυστηριώδη χώραν, ἐπου κανεὶς ποτε ὀνητὸς δὲν ὄθι ἤρχετο νὰ ζητήσῃ τὰ κόκκαλά σου.

Μετὰφρασις ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ Σφιγγὲς... τῶν πατατῶν

Εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἓνα κτήμα τοῦ γομοῦ Sain e-t-Oise, εὐρέθη ἐσχάτως αὐτὴ ἡ γιγαντιαία πατάνα, ἡ ὁποία ὑπενομιλεῖ τόσο πολὺ τὴν μορφήν τῆς αἰγυπτιακῆς Σφιγγῆς. Εἶνε λοιπὸν ἡ Σφιγγὲς τῶν πατατῶν, ἢ Σφιγγὲς πατατενία.

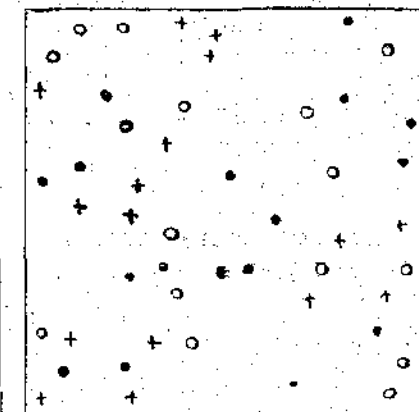
Τερατώδες προσωπεῖον

Εἶνε ἀπὸ τὰ μεγαλῆτερα προσωπεῖα τοῦ κόσμου καὶ τὸ μεταχειρίζονται εἰς τὰς ἐσοτάς των οἱ Ἰνδοὶ μίαν φυλῆν τῆς Βρετανικῆς Κολλομβίας. Ἡ σιαγὼν τοῦ τερατοῦ αὐτοῦ εἶνε ἀρθρωτὴ καὶ ὁ προσωπομορφὸς εἰ-μπορεῖ νὰ τὴν κινή κατὰ βούλησιν.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α) Πρόβλημα

Εἰς τὸν κήπον αὐτὸν ὑπάρχουν 16 μηλέαι, 16 δαμασκηνέαι καὶ 16 κερασεῖαι, παριστανόμεναι ἐδῶ με κύκλους, με κοιλίδας καὶ με σταυρούς. Πρόκειται νὰ μοιρασθῶν τὸν κήπον αὐτὸν 4 κληρονόμοι οὕτως, ὥστε καθεὶς νὰ λάβῃ ἀπὸ ἐν τεμάχιον γῆς ἔχον τὰ ἴδια δένδρα, ἢ-τοι 4 μηλέας, 4 δαμασκηνέας καὶ 4 κερασεῖας. Ἐν τούτοις τὰ 4 μερίδια δὲν θὰ εἶνε ὁμοῖα, ἀλλὰ τὰ μὲν δύο θαποτελοῦν ὀρθογώνια τρίγωνα, τὰ δὲ ἄλλα δύο ὀρθογώνια τετράπλευρα.

β) Παίγνιον

ΕΤΗ ΤΟ ΜΕΛ Ν ΗΑ

Ἐὰν συγκολληθῶν ὅπως πρέπει τὰ τεμάχια αὐτὰ τῶν λέξεων, ὀλοποτελεσθῇ γνωστότατον ἀρχαῖον γινωμικόν.

Ἀηλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθηνῶν, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταλῇ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἐδριπιδίου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του με μίαν δεκάραν ἢ με ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὄνόματα ὁλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιεύων. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον ὀλοποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσις τοῦ Παίγνιου τοῦ 46ου φ.

Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε Μασσαλία, Χελιδών, Κηφισός, Παρνασσός, Μεναξές.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ, ὅτι εἰς τοὺς ἐγγραφομένους ἢ ἀναγεόντας τὴν συνδρομὴν των μέρη τοῦ 30 Νομβρίου, οἱ Τόμοι των ἐτῶν 1899—1905, τιμωμένοι δο. 7 ἑκατοστ., καὶ οἱ τῶν ἐτῶν 1906—1911, τιμωμένοι δο. 8, παρέρχονται ἐξαιρετικῶς ἀντὶ δο. τεσσάρων (4) ἑκατοστ. Τὸ ἀποτόμιον τοῦτο λήγει τὴν 30 Νομβρίου, τὰ δὲ διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε μόνον 50 ἑξ ἑκάστου τόμου, ἐν ὅσῳ τόμοι 550.

Ἐπὶ τοῦ σιλινοῦ μεταλλοῦ τῆς ἀσπίδος παρουσιάσθη... (Σελ. 383, στ. β'.)

της Δούλης Ήπειρον (0) με Γλυκισιά Πασιδά, Ελληνική Ίδαν... με Σκηλοήν Σηλοβάν, Βάβαν του Καράρη...

Η Διάπλασις αποβλέπει τους φίλους της: Πανελλήνιοι Πόθοι (βραβείο έστειλα περιμένο φωτογραφία)... Μαν. Δ. Καίπ. (έστειλα τα 12 φύλλα φυσικά...)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η "ΔΟΞΑ"

Διορίζονται αντιπρόσωποι αυτού: Έν Δαυρίφ: Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Έν Βόλφ: Γ. ΧΙΛΙΑΡΧΟΣ Έν Λίμνη: ΕΥΑΓΓ. Σ. ΧΑΡΙΤΩΝ

Ζητούνται και άλλαχθον. Γενομένης Β' κληρώσεως έξοδιων: δ αρ. 62 ένα γυνώδ. τόμον, 45, 43 ένα τόμον. 32 μίαν έξάμ. συνδρομήν δωρεάν και οι αρ. 20, 11, 54, 25, 37 μίαν τράμ. συνδρ. δωρεάν. Ζητήσατε Καταστατικά. Δας Π. Ν. Γεωργόπουλον, Φιλωνος 84, Πειραιά. (1Α', 164)

Αναχωρήσασα εκ Πύργου, δηλώ ότι η νέα μου διεύθυνσις είναι: Αντίο Αντιγόνη Ν. Παπακωνσταντίνου, αεροπορικού, Χαλκίδα.

Ζητά διεύθυνσιν της Μονώσεως. Κερκυραϊκή Αθρα (1Α', 166)

Ευχαριστώ άπαντας ψηφισάντας με, ιδιαίτως «Δεσμόν Έλληνηδων». Πανελλήνιος Πόθος (1Α', 167)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ Έγχοιρήσιος Δημοσηφίσματος τοδ 1911

Σήμερον αγοράσατε όλοι το βον φυλλάδιον τοδ «Μαθητοδ». — Π.Ι.Χ. (1Α', 169)

Από της Τρίτης, 8ης Νοεμβρίου "Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ", εισερχόμενος εις το βον αυτό έτος θα εκδίδεται εις μέγα σχήμα. χρονονόμος, με τα νεώτατα φωτογραφία και το παράγραφο του πλήρες πρωτοτόπιον σχεδίων και έργουσι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμός Δύσεων Αδροδίου — Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον ή κρυφόμενον δια το 1911 συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρομητά, δύνανται να συμμετάσχουν τοδ διαγωνισμοδ τοδού των Δύσεων ΔΡΕΑΝ. Πάντες οι άλλοι πρέπει να έπαυκλειουν δια τας λύσεις των έρώσεων φυλλάδιου, — δουθήσατε και άν ειπε, — γραμματισμοδ ασφράγισσον 10 λεπτόν οι συνδρομηταί και κάδελφια των, και 20 λεπτόν οι κατά φίλλον αγορασταί, άλλως δεν λαμβάνονται δε' όφιν αι λύσεις των.

459. Λεξιγραφος Έν μέσφ δύο πόλεον Άρθρον κανείς άν βάλη, Νήσου μας ή πρωτεύουσα Άμείσως θα προσβάλη.

460. Λογοπαιπτικός Λεξιγραφος Θά πάρης το λα—μία φορά Κατ πόλις θα βγῆ—μία χαρά.

461. Συλλαβόγραφος Το πρώτον μου στα σύμφωνα, Στ' άγρια ζωά τάλλω, Κι ένα δοχτόν τ' όλον μου Μεγάλο.

462. Τονόγραφος Όπως έχοι εάν μαφισης Είμαι ρήμα εκ των κοινών, Κ' εάν με ζευτονίσης, Είμαι μια τών Μουτών

463. Συλλαβίμων Τρίγωνον * * * = Μούσα. * * * = Οικιακή τέχνη. * * = Εύτυχες και έυδοξον * = Γράμμα

Κάθε άσπερισός αντιπροσωπεύει συλλαβήν. Έστάλη υπό της Φοιτητικής Συντροφείας

464. Λοιδομητική διά λέξεων Άνεμος. — Θεός. Αιγόπτιος. — Επάρρημα. — Πόλις της Ελλάδος. — Ορυκτόν.—Πλανήτης.

465.—469. Μαγικόν Γράμμα Τη ανταλλαγή ενός γράμματος έκάστης τών κάτωθι λέξεων δι' ενός συμφώνου, πάν-

τοτε του αυτού, σχηματίσει άλλας τύσας λέξεις:

αίνος, αθρα, κόρος, νόσος, πόνος. Έστάλη υπό του Έλληνηκοδ Μεγαλειοτ. 470. Άποστολιχίς μετά Ποικίλης Αεροσιχίδος

Τά μέν αρχικά των κάτωθι ζητούμενών λέξεων άποτελοδν αρχαίον δημαγωγών. Το δε πρώτον της πρώτης, το δεύτερον της δευτέρας, το τρίτον της τρίτης και ούτω καθεξής, Τέτάρτα:

1. Άγιον ζωά. 2. Έγχομα γής. 3. Θεά. 4. Έπιβέτον έχον σχέσιν με το χρώμα. 5. Νήπος τοδ Αιγαίου.

Έστάλη υπό τοδ Μικροδ Ήρωος 471. Έλλιποσύμφωνον

472. Γρίφος

Table with 5 columns and 5 rows of Greek letters and symbols for a word puzzle.

Έστάλη υπό της Έρμείας Άμαζόνος

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΔΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 46 ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδὲ τὴν λύσιν ἐπὶ τὴν σελίδα 388]

ΑΘΗΝΩΝ: ΗΛ. Σπ. Κανέλλης, Πολυθένη Μ. Αρνάου, Αθηνά Ν. Ττάκα, Αρ. Π. Τσικουσόπουλος, Ούδραν Βουτινά, Χαράλ. Σούλης, Χρ. Δ. Σωτηροπούλου, Α. Γ. Μπασταζής, Γ. Ε. Σικελιόδμανος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Αλεξάνδρα Π. Δευτεραίου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Κωνστ. Γ. Παντελλιάς. ΓΥΘΕΙΟΥ: Δημ. Άν. Φραγγιάς. ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Τερόφυ Π. Καραγιάννης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Άστον. Ν. Γαλῆς, Μουσευσοφύγιος.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Άσπρινα Π. Ραζή Άλεξανδροπούλου.

ΑΡΓΙΒΗΣ: Γεώργ. Αλμικός. ΔΕΚΕΛΙΩΝ: Γεωργία Κ. Σολομανισπούλου. ΠΑΤΡΩΝ: Αλβόνα Α. Αθανασίου, Κ. Γ. Φραγμαζίδης, Ηρ. Χ. Τριάντης, Βόγωνα Χ. Τριάντη.

ΠΥΡΡΟΥ: Διονύσιος Α. Γκούτρα, Άνδρ. Π. Φραγμαζίδης.

ΣΗΡΑΦΗΣ: Άνδρ. Μάτρου. ΣΥΡΟΥ: Άργυρή Α. Σπουργιτίου, Φωφό Ν. Τόκου, Κλέατ. Θ. Πετροκοσιάνου.

ΤΡΙΚΚΑΔΩΝ: Ρωμάκος (43-46). ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Φειδίας Γ. Συλλομανιώτης, Γενναίουφυκος Έλληνης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Στεφ. Γ. Περίδης. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ένδοξος Έλαιός.

ΒΟΥΡΑΣ: Αναστασίου. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Έμμ. Μτζ. Μπασιάνης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Δημ. Κρ. Χρησιτίδης (45), Γεωρ. Χρ. Χρησιτίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Άμφ. Σβέβας (44,46) Γρηγόσιος Φλωράς.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Γ. Χρ. Γεωργιάδης (45).

ΠΟΡΤ-ΣΑΙΤ: Καλλιόπη Α. Μαντάσιου, Άννα Κ. Μαρκουλά, Κερκυραϊκή Αθρα.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών ενδόνων δόθην την λύσιν τοδ όνόματα έτέθησαν εις την Κληροδοσία και έκταρόθον οι έξής δύο: ΑΝΝΑ Κ. ΠΑΡΚΟΥΡΗ εν Πόρτ-Σαίτ και ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ όδος Άναγνωστοπούλων 7 εν Αθήναις.

Πλασνάκις δρ. 0,80 υπό τοδ προσεχέ Διαγωνισμ.

Οι άποσταλιάντες άνευ δεκατέλιπου την λύσιν δεν αναφορούνται, ότρε οι άποσταλιάντες καντάλεπτον άντι δεκατέλιπου. Γραμματισμοδ δώματιμόν 10 παρά έσοδουναμεί με 5 λεπτά. ότρε δια 10 λεπτά χρειάζεται γραμματισμοδ 20 παρδ.